

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

v ruce držíte, popřípadě na obrazovce vidíte, další číslo časopisu Přírodovědeckého muzea Národního muzea. Jde již o 192. ročník jednoho z nejstarších stále vycházejících vědeckých periodik v Čechách.

Přečíst si můžete například o výzkumech pohřebiště z doby existence Sázavského kláštera, které přinesly důkazy o léčbě a péči o nemocné, nebo o tom, jak se již v 19. století snažil Antonín Frič řešit úbytek lososů v českých řekách. V dalších příspěvcích se seznámíte s pozoruhodnou osobností kustoda a mineraloga Emanuela Bořického a se zoology zavítáte na Tchaj-wan, kde probíhal výzkum stromových žab. Zajímají-li vás expozice Národního muzea, pak nevynechejte článek o výstavě Muzeum od sklepa po půdu, která se stala ochutnávkou toho, co může Národní muzeum nabídnout, a byla pro veřejnost otevřena ještě před zpřístupněním nových stálých expozic. Autorky v ní přibližují i často pozoruhodné způsoby, jakými se sbírky do muzeí mohou dostat. Neméně zajímavá je i zpráva z antropologického oddělení – jak může snubní prsten zamotat identifikaci ostatků. Konečně, po přečtení medailonků tří významných entomologů, vám nabízíme i přehled všeho, co pracovníci Přírodovědeckého muzea publikovali v minulém roce.

Rok 2023 byl pro Přírodovědecké muzeum velmi úspěšný. Do jednotlivých podsbírek bylo zapsáno zhruba 255 přírůstků zahrnujících přes 190 tisíc sbírkových kusů. Mezi nejvýznamnější akvizice patří unikátní meteority – chondrity H5-6 Santa Filomena a L6 Ozerki nebo sbírka dermoplastických preparátů ptáků a savců z Českolipska, která vznikala téměř 40 let. Během letošního roku se ale také podařilo dokončit několik výzkumných úkolů, Národní muzeum prošlo náročným hodnocením výzkumných organizací a jejich dlouhodobých koncepcí výzkumu a vývoje, které provádělo Ministerstvo kultury ČR, a zajistilo si tím tuto institucionální podporu i pro léta 2024–2028.

Doufám, že vás příspěvky zaujmou a našemu časopisu zachováte přízeň

Petr Velemínský

ředitel Přírodovědeckého muzea NM